

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 września 2012 r.

DOLiS/DEC- 827/12/53828, 53832

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie skargi Pani E.B. o nakazanie usunięcia jej danych osobowych z pliku tekstowego o nazwie: [...], znajdującego się na stronie internetowej: [...], należącej do Pana M.L., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą H.

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

W dniu [...] stycznia 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani E.B., zwanej dalej Skarżącą. Skarżąca zarzuciła, iż jej dane osobowe zostały udostępnione w zakresie: imię, nazwisko panieńskie, ówczesny adres zamieszkania, nr konta bankowego oraz nr faktur. Ww. dane zostały udostępnione w pliku o nazwie: [...].

Wobec powyższego Skarżąca wniosła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prośbę o cyt.: „oczekuje usunięcia danych osobowych ze strony (...): [...]”.

Z materiału dowodowego zgromadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w przedmiotowej sprawie wynika, iż Pan M.L. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą H, był pracownikiem firmy C. Sp. z o.o. i przetwarzał dane osobowe Skarżącej, w pliku tekstowym: [...] na stronie internetowej: [...] cyt. „w celach archiwalnych”. Ponadto Pan M.L.

podkreślił, że cyt.: „za zaistniałą sytuację winię firmę, u której wynajmuje serwer, gdyż te dane powinny być niedostępne dla osób trzecich”. Z dalszych wyjaśnień Pana M.L. wynika, iż cyt. „nie przetwarzam tych plików i w momencie kiedy Państwo zwróciliście się ze skargą Pani E.B. zlikwidowałem ten folder na tym serwerze”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, zważył, co następuje:

Z uwagi, iż Skarżąca wniosła do Generalnego Inspektora skargę, w której zażądała cyt.: „usunięcia [Jej] danych osobowych ze strony (...): [...], zaś ze zgromadzonego materiału dowodowego i ustaleń faktycznych wynika, że aktualnie na stronie o nazwie: [...], nie są już przetwarzane dane osobowe Skarżącej, w sposób i w zakresie przez nią kwestionowanym, przedmiotowe postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej Kpa – wobec jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ww. przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że: *„Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty”* (tak: B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, 7 wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485). Takie samo stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 27 lutego 2008 r. (sygn.: III SA/Kr 762/2007) orzekł, że: *„Postępowanie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co powoduje, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie co do istoty”* (por. także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2011 r., sygn. VII SA/Wa 714/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. IV SA/Gl 476/10).

Bezspornym jest, że Pan M.L., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą H, przywrócił stan zgodny z prawem, bowiem w momencie zwrócenia przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, pismem z dnia [...] czerwca 2012 r. [...] - usunął dane osobowe Skarżącej znajdujące się w pliku tekstowym: [...] udostępnionym na stronie internetowej: [...] w zakresie i w sposób, który Skarżąca zakwestionowała w swojej skardze. Wobec powyższego wskazać należy, że Generalny Inspektor nie może nakazać przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez nakazanie usunięcia danych w sytuacji, gdy fakt ten już nastąpił trwale.

Konkludując, wobec faktu, że Pan M.L. aktualnie nie przetwarza danych osobowych Skarżącej w bazie danych na ww. stronie internetowej, prowadzone przez Generalnego Inspektora postępowanie, ukierunkowane na przywrócenie stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych osoby Skarżącej, jest bezprzedmiotowe.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.